

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
18:03	17:39	16:38	
18:08	17:43	16:37	ירושלים
18:00	17:36	16:35	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מעלת התפילה

בהזדמנות הראשונה כשמת מלך מצרים והיתה הפוגה קלה, תפסו בני ישראל אומנות אבותיהם בידיהם. 'ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו' - לא רק נאנחו, לא קיטרו, גם לא התלוננו. הם פשוט זעקו, התפללו, התחננו...

'ותעל שועתם אל האלקים' - תפילתם עלתה, תחינתם התקבלה. בני ישראל זועקים, ואביהם שומע ומאזין תפילת כל פה. למה? כי היתה זו זעקה 'מן העבודה' - מעומק הבור, מתוך הלחץ, מעמקי התהום, מתוך העבודה והשעבוד והסבל הנוראיים שאין להם כל פתרון או סיכוי, מלבד אותה תפילה מעומק הלב...

כל יהודי, שלוש פעמים ביום, פונה בתפילה לבורא עולם. הוא מבקש, מתפלל, לפעמים בכוונה גדולה. אבל מי שרוצה ששוועתו תישמע ולבטח תתקבל, מי שחפץ שתפילתו תגיע עד כסא הכבוד ותיענה ברצון, צריך להתפלל מתוך הבנה כי אין לו כל סיכוי או פתרון, אין כל אפשרות אחרת ואין מי שיעזור לו, זולת אבא שבשמים שמאזין לו עכשיו...

כשיהודי נושא עיניים לשמים וזועק: 'אבא, אין לי דרך אחרת ורק אתה יכול להציל אותי', כשיהודי ניגש להתפלל מתוך הבנה שרק התפילה יכולה להציל את מצבו, כשיהודי פותח את הסידור מתוך הפנמה שהתפילה היא הכלי היחיד העומד לרשותו לפתרון מצוקתו - התפילה הזו עולה, מתקבלת, וגם נענית...

התפילה אינה אחת מתוך מכלול אפשרויות פתרון, גם לא דרך אחת מני דרכים רבות להגיע ליישוב משבר. אם רוצים שתפילה תתקבל, אם רוצים שתחינה תיענה, צריך להטיל עליה את כובד המשקל, להבין ולהפנים שהתפילה היא המוצא האחד והיחיד, הדרך הבלעדית לזכות בישועה!

צדיקי הדורות

מדוע שמחים בהילולת הצדיק? מה אנו צריכים ללמוד מפעולות הצדיקים...

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש ה"ש"ב והמוסדות

אולם הצדיקים קדושי עליון, דוגמת בעלי הילולא של היום, חוזרים לשולחם מלך מלכי המלכים, ועטרת זהב וכתר מלכות בידם, הם עשו את השליחות בשלמות, קידשו את עצמם עוד ועוד, וכמה שקידשו את עצמם מעט הקב"ה מקדש אותם הרבה, להדבק בו יתברך לעולם לנצח נצחים! **היש לתאר את גודל השמחה והאושר בשמי שמי מרום? היש לתאר את הילולא שועשים בשמים לצדיקי ארץ אלו, אשר כמה הגדילו תורה בעולם הזה!** כמה הרביצו תורה, וכמה הגדילו והאדירו תורה! וכמה קידשו שם שמים בעולם! ובוודאי נשמותיהם נמצאים איתנו כאן בהילולא הזו, והם שמחים בה, וכל הבא לכאן בלילה זה מתברך על ידם.

הרמב"ם היה עמוד האמונה בדורו ובדורות הבאים. ספרו מורה הנבוכים ושאר כתביו הם אש יוקדת של אמונה ויראה ואהבת ה'. מסופר על אדמו"ר חסידי אחד מפורסם, שביקש והתפלל, שיזכה לחוות את היראת שמים של הרמב"ם. אמרו לו אי אפשר לך לעמוד בזה, התפלל והתחנן, ונתקבלה תפילתו, נתנו לו את היר"ש של הרמב"ם, ובו ברגע התעלף. אמרו לו קבלת את היראת שמים של הרמב"ם בשוק, אם היית מקבל את היראת שמים שלו בבית הנכנסת לא היית יכול לעמוד בזה. כמה צריכים אנו ללמוד לדקדק בכל מעשינו להיות יראי שמים, בכל פעולה ובכל עת לזכור כי שם ה' נקרא עלינו ולירא ממנו. ולא להיות כאותם גאוותנים אשר תורה-ומוסר אילים בזו.

רבי יעקב אבוחצירא היה קודש קודשים, יש סיפור על רבינו שהלך לאסוף תרומות, והיה עמו איזה ערבי לשרתו, רצה ללכת בדרך מסוימת בדווקא, אמר לו הערבי יש שם סכנה שודדים וחיות רעות, רבי יעקב אמר לו אני שכרתי אותך לכן אני המחליט, בדרך לפתע אמר לו כאן אנו שותים כוס תה, הערבי כולו רועד הסכים בליט ברירה, והנה באו ארבעים רוצחים שודדים. הגוי ברח טיפס על העץ. רבי יעקב אמר מילה והם נבלעו חצי גופם תקועים באדמה, משפחות הגויים ההם שראו כי לא חזרו, שאלו את אותו גוי אם הוא ראה את משפחתם... ואמר להם לכו ראו אותם באמצע המדבר, הלכו וראו אותם מבצבצים וצועקים. באו ונפלו לפני רבינו זיע"א ובכו לפניו. אמר להם, לכו אליהם ואמרו להם שיבטיחו שלא יגעו יותר ביהודים לרעה, הבטיחו ומיד יצאו מתוך האדמה שלמים. זכותם תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

שבוע התקיימה הילולא של רועי ישראל, מאורי הדורות, ארזי הלבנון אדירי התורה, מן הצדיקים המועטים שהקב"ה יתברך ויתעלה שתל בכל דור ודור, עבדיו הנאמנים היד החזקה קדוש עליון הרמב"ם רבי משה בר מיימון זיע"א, ומרנא אספקלריא המאירה קודש הקדשים רבי יעקב אבוחצירא זיע"א. זכות גדולה ועצומה להשתתף בהילולא של צדיקים, ובפרט קדושי עליון אלו, וכפי שמתאר הזוהר הקדוש את הילולא של רשב"י אשר היתה שמחה גדולה בשמי מרום. ואין ספק ששמחה גדולה עתה בעולמות העליונים.

למה שמחים בהילולת הצדיק? תארו לעצמכם מי שאביו נפטרו ל"ע והוא עורך משתה עם תזמורת וריקודים לרגל פטירתו? שמחה מה זו עושה?! אלא, משל למה הדבר דומה, למדענים שנשלחו לבצע שליחות בירח, כפי ששלחו האמריקאים לפני עשרות שנים, וטרחו ויגעו והשקיעו במסע זה עשרות מיליארדי דולרים, שנים של הכנות והשקעה, בחומרים של החללית שלא תשרף בצאתה ובבואה, בתכנון המחשבים, במזון הטייסיים, באלקטרוניקה, בתקשורת, השקעות של מיליארדים רבים. והנה הגיע היום המיוחל, שלחו את האסטרונואוטים מלובשים במיטב מחצלותיהם, ובידם כלי דגימה להביא מעפר הירח, וכלים מכלים שונים להמשך מחקר החלל.

ולאחר שהייה בירח ובחלל חזרו מיודענו ארצה, צלחו את האטמוספירה בשלום, יצאו בשלום ובאו בשלום, וכאן עורכים להם קבלת פנים. כל כלי התקשורת בעולם, באים לשמוע את השבים מהכדור השכן. והנה, איזו אכזבה, תארו לעצמכם, חוזרים הם האסטרונואוטים שואלים אותם מה הבאתם? שיחקנו שש בש ודומינו בחללית, ועל אדמת הירח. ותו לא. **אוי לאותה בושה, או לאותה כלימה. את השליחות החשובה הזו, בזבזתם לשחק דומינו?! האם אפשר לתאר את האכזבה ואת הכעס?! ולעומת זאת, אם אכן הביאו את מה שציפיו מהם, גירדו שכבות עפר מאדמת הירח, הגם שזה עפר בעלמא, עשו את השליחות שלהם, כמה שמחים בהם, כמה יפה תהיה הקבלת פנים המתנות והכבוד שיחלקו להם.**

גם אנו כן, הקב"ה שלח אותנו מהעולם העליון, מעולם הנשמות, רחוק מאד מאד מעולם הגופים הגשמי, ומה ביקש מאיתנו? לעבוד אותו בעפר העולם הזה, להשכין שכינתו פה בעולם, לעלות למרום להביא שבי, לקדש את החומר ולרום את הגוף. להגיע לרגוג של מלאכים, להתקדש קודש קדשים. **כמה רבה הבושה, כמה גדולה האכזבה,** אדם חוזר לשמים, אחד חוזר עם דומינו, אחד חוזר עם כדורגל, אוי לאותה בושה, כדי בזיון וקצף!

* ניתן להקדיש לע"י, לרפואה או להצלחה

חוצה אריות שותף ביכוי תרומה?

בתרומה של 100 ש"ח אתם שותפים בהפצת אלפי עלוני 'אור הפרשה' בכל רחבי הארץ

להצטרפות חייגו: 03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מבצע של תפילות

היה זה לפני כארבע שנים, יומיים לפני חג הפסח תשע"ב, ברחוב סואן בטבורה של עיר מפורסמת. משאית כבדת משקל ירדה במורד הרחוב במהירות רבה, בדיוק בשעה בה יהודי יקר, אב לשמונה ילדים, ירד מביתו ופנה לחצות את הכביש. הוא הביט כה וכה, המשאית נראתה רחוקה, והוא ירד מהמדרכה...

באותן שניות בדיוק, נהג המשאית ניסה לעשות הכל. הוא לחץ על דוושת הבלם בכל הכח, וגם צרם את האוירה בצפצוף צורמני במיוחד. אפס, המשאית הצליחה לבלום רק אחרי כמה מטרים, בשעה שהולך הרגל כבר היה מוטל על הקרקע...

לרגע היתה דממה זועקת, ומיד אחר כך קול סירנות צפצפני החריד את השכונה כולה. כוחות ההצלה שעטו למקום, גוררים בעקבותיהם קהל סקרנים לא קטן שהתגודד מסביב. האב, דמות מוכרת בשכונה היה שוכב על הרצפה מחוסר הכרה, מגבעתו עפה למרחקים ורסיסי משקפיו מוטלים סביבו. את פניו או את מה שנותר מהן - רצוי שלא לתאר...

בינתיים, בשכונה, בני הבית, השכנים והמכרים הרבים לא ידעו נפשם מהלם ותדהמה. האיש הוא יהודי מוכר, אב למשפחה ברוכה, אדם צעיר ונמרץ בשיא חייו ופריחתו. לא ייאמן מה יכול לקרות בשניה אחת, אמרו לעצמם, בהמתנה מורטת עצבים לתשובות מבית החולים...

עד שעות הערב, התבהרה התמונה חלקית. הוא שרד את הפגיעה, אם ניתן לכנות פגיעה אנושה במילה 'שרד'. נכון לאותם רגעים, הוא מורדם ומונשם במחלקת טיפול נמרץ, והרופאים רחוקים מלהעניק לו סיכויים חיוביים...

ימי חג הפסח, עברו על בני המשפחה והמכרים בחרדה מתמשכת. 'זה יסתיים בכל רגע', קבעו הרופאים שוב ושוב, 'אין לו באמת סיכוי לחיות. כרגע הוא שורד איכשהו, אבל השעות שלו מוגבלות. אין דבר כזה לצאת על שתי רגליים מפגיעה כזאת, שיהיה ברור!', אמרו, משביתים כל זיק של תקווה...

העובדות היו בצד של הרופאים, לחלוטין. המוח לא תפקד, גם לא הלב. המכשירים הם אלו שהחיו אותו, אף שהיה מוטל על המיטה מחוסר תזוזה ומרוסק איברים. לא היו סיכויים להציל אותו, ואפילו בקרב בני המשפחה - כבר כבה ניצוץ התקווה...

שמונה ילדים נותרו בבית, ואמא מתמודדת בגבורה. הימים קשים ומייסרים, הלילות מסייטים ומפחידים. כל צלצול טלפון מקפיץ מהמקום, כל אוושה עלה מניעה את הלב בחרדה. מה ניתן לעשות?

לא ניתן לתאר את המתח והלחץ של בני המשפחה באותם ימים קשים, שהיתה נחלת כל המשפחה המורחבת וכמובן של אביו של הפצוע

האנוש, יהודי יקר בשם הרב יצחק שוורץ הי"ו, מפיו שמענו את הסיפור ובהזדמנות זו נודה לו על כך. 'ידענו שאין כל סיכוי', משחזר האב, 'היינו אובדי עצות. מחד גיסא - הוא חי, מאידך גיסא - מיום ליום הסיכויים שלו לשוב אלינו הולכים ופוחתים...' הרב שוורץ ממשיך ומספר: 'הבנו שאם כל הרופאים לא נותנים סיכויים, אם בדרך הטבע אין כל מוצא, זה בדיוק הרגע בו התפילות שלנו יכולות להציל את המצב, אם נאמין בהן שרק הן יכולות לשנות את רוע הגזירה!'

מאותו יום הפך בית משפחת שוורץ לחדר פיקוד אחד גדול, על מבצע תפילה ענקי וחובק עולם. האם, רעייתו של הפצוע, יצאה בקריאה נרגשת: 'בעלי, אב לשמונה ילדים, נפצע אנושות בתאונת דרכים ולדברי הרופאים הוא חסר סיכוי. אחינו בני ישראל! אנא הקדישו מספר דקות לפרקי תהלים מעומק הלב עבורנו... בן... כי רק בורא עולם יכול להציל אותנו כעת!'

בקשתה הוקלטה, נכתבה, הושמעה ופורסמה. בבית הכנסת השכונתי ובבית המשפחה נערכו משמרות של תפילה ותחנונים, בלי להסתיר את האמת המרה - שלדברי הרופאים, הפצוע דן הוא חסר סיכוי. אך דווקא לכן, דווקא

לכן! בני המשפחה, אולי למותר לציין, זנחו את כל עיסוקיהם. רק לקרוע שערי שמים, לא היה להם פנאי לשום דבר נוסף. במאבק על חייו האבודים של האב, הם סירבו להתייחס ובחרו להיאבק בתפילות בוקעות רקיעים...

ביום ל"ג בעומר, חודש וכמה ימים אחרי הפגיעה, הגיע המבצע לשיאו. ביום בו מאות אלפי יהודים עולים מירונה לשפוף צקון לחשם על ציון הרשב"י, קידמו את פניהם אלפי מודעות ענק המתחננות לומר פרק תהלים או שניים לרפואת האב הפצוע. כל מי שעלה מירונה נתקל במודעות, ומי שנתקל בהן - לא נשאר אדיש.

'אנא העתירו בתפילה', נכתב במודעות, 'למען ... בן ... אב לשמונה ילדים שנפצע אנושות בתאונה ומאז הוא מחוסר הכרה, והסיכוי היחיד הוא בתפילתכם!' לטובת הענין, נפרשו גם עשרות מתנדבים ברחבי מירון, וחילקו פתקים ובהם נכתב שם הפצוע ותחניה לא לוותר, ושכל יהודי יקדיש עבורו מספר דקות של תפילה, כי זה סיכוי היחיד!

שלושה ימים אחרי ל"ג בעומר, בכ"א באייר תשע"ב, שוחרר הפצוע ממחלקת טיפול נמרץ והועבר לשיקום נשימתי. למרות הבשורה שבכך, גם אנשי השיקום הנשימתי לא היו אופטימיים. 'לכאן מביאים אנשים חיים שרוצים לחזור לנשום, ולא מתים שעדיין נושמים לעוד מספר ימים', אמרו הרופאים עם כניסתו למחלקה, מסרבים להאמין בסיכוי...

מבצע התפילות לא פסק לרגע, אלא הלך והעצים. הבשורות המעודדות הפיחו רוח חיים חדשה במתפללים, כי עוד לא אפסה תקווה, ובעזרת עוד ועוד תפילות, לבסוף יזכה הפצוע להלך על שתי רגליו...

וכך בדיוק קרה. תקופה קצרה אחר כך, בעיניים דומעות מהתרגשות והודאה, השתחרר הפצוע מבית החולים. הולך על שתי רגליו, מתפקד כמעט כרגיל, אבא לשמונה ילדים במשרה מליאה, כפי שהיה עד לרגע התאונה...

עין לא נותרה יבישה כשנאם הפצוע בסעודת ההודאה שהוכנה לכבודו, והעיד: 'הרופאים בטיפול נמרץ טוענים שלא יתכן שאני זה שנפצעתי באותה תאונה מחרידה. אחד מהם סיפר לי שלמעשה הייתי רגל וחצי כבר בעולם האמת. התפילות הצילו את חיי!' סיכם בהתרגשות רבה...

לאחר שנודע דבר הנס, היה ברור כי טמון כאן מסר חזק במיוחד. כשפצוע אנושות משתחרר מבית החולים בתוך מספר חודשים, כשהתחזיות הרפואיות מתברות בעוצמה כזו, זו בהחלט סיבה להתבוננות. מנין לקחו בני המשפחה את הכוחות? מה גרם להם להשקיע את כל המאמצים במבצע תפילה כזה?

הרב יצחק שוורץ ניאות לשתף אותנו, ומגלה במה נזכר בימים הקשים ביותר כשבנו מוטל על ערש דווי בין חיים למוות. הוא חושף את הסוד המטלטל שהעניק את התמריץ למבצע התפילות אדיר המימדים, את הסוד ששמע קודם לכן והניע את התפילה והתקווה...

'שדווקא אם מבינים שאין כל סיכוי, דווקא כשסומכים אך ורק על כח התפילה ולא על שום דבר אחר - דווקא אז התפילה פועלת, ומצליחה, ופותחת שערים!'

כי כשאדם יודע שרק התפילה תציל אותו, היא פותחת עבורו שערי שמים. כשאדם מתפלל מתוך הבנה והפנמה שאין כל מוצא אחר - התפילה אכן פותחת לו מוצא חדש. כשאדם שופך שיחו לפני בורא עולם בידיעה שרק הוא יכול לעזורו - הקב"ה עונה לכל אשר יקראוהו באמת, אבל באמת!

זו לא רק תפילה על פצוע נטול סיכוי, או על חולה שאין לו תקווה. לכל מצוקה קטנה שלנו, אנו אלופים בלהציע פתרונות, כשלצידן מגיעה כמובן התפילה. אך כדי שהקב"ה יפתח עבורנו את השערים, צריך להפוך את הסדר:

לומר לבורא עולם: אין לי פיתרון, רק אתה יכול. לשאת תפילה כי אין כל תקווה בלעדיה, רק חנון ורחום יכול לשנות את רוע הגזירה. לזעוק מקירות הלב שבאמת אין מוצא, רק רבוננו של עולם יכול לשנות את התמונה!

"העובדות היו בצד של הרופאים, המוח לא תפקד, גם לא הלב, המכשירים היו אלו שהחיו אותו..."

הלכות ק"ש שעל המיטה

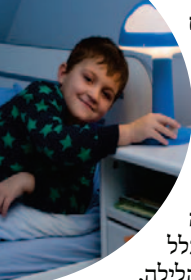
בימים אלו הגנו נצבים בפתחם של ימי השובבי"ם, ימים המסוגלים לתיקון נשמת האדם בכלל ותיקון היסוד בפרט.

אחד מן הדברים אשר רבה מעלתו לתיקון היסוד כל השנה ובפרט בימי השובבי"ם, הוא קריאת שמע שעל המיטה. וכמובא בזוהר הקדוש שכאשר קורא ק"ש שעל המיטה בכונה, יכול להרוג אלף מאה עשרים וחמישה מזיקים רוחניים רעים. ועוד, כאשר קורא ק"ש שעל המיטה נשמר ממזיקים אלו. וכתב רבינו האר"י שעל ידי ק"ש שעל המיטה נשמותינו עולות לגן עדן ועושות שם יחוד נעלם ועליון. ועוד מעלות רבות.

וגם מי שלא הקפיד עד כה על אמירת סדר קריאת שמע שעל המיטה, הנה ימים אלו הינם הזדמנות נפלאה להתחזק בדבר, ולזכות למעלות רבות, כאמור. ונדפס סדר זה בסיפורים.

א. ברכת המפיל וקריאת שמע שעל המיטה, חובה לאומרו הן על פי התלמוד והפוסקים והן על פי הזוהר והקבלה.

ב. ברכת המפיל יש לברך בשם ומלכות (עם שם ה'), ללא כל חשש תכנת חכמינו ז"ל. וכל ברכה שאין בה שם ומלכות אינה ברכה. וכמובא בש"ס וברבותינו הראשונים והאחרונים, ועל צבאם מרן השלחן ערוך שקיבלנו הוראותיו ורבינו האר"י ז"ל. ובכל לילות השנה יש לברך בשם ה', פרט ללילות שנוערים בהם כל הלילה.

ג. יש לברך הברכה (עם שם ה') גם לאחר חצות לילה, וזאת כל עוד שלא הגיע זמן 'עלות השחר' וירדם לפני שיגיע זמן זה. וכן דעת מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, והורה לפרסם הדבר ברבים. וכן היה עושה מעשה בעצמו, שרוב כלל הלילות היה יושן אחר חצות הלילה, והיה מברך או ברכת המפיל.

ד. כיון שברכת המפיל הינה ברכת השבח וההודאה על מנהגו של עולם שהטיב ה' יתברך בבני אדם שישנים, ולא ברכת המצות או הנהגין שיש להסמיכם לעשיית המצוה או לאכילה. לכן מעיקר הדיון רשאי להפסיק בדיבור, או באכילה, או בשתייה, בין הברכה לשינה ואין ברכתו ברכה לבטלה כלל. וכל ההקפדה שלא להפסיק בדיבור או באכילה או בשתייה היא בין הקריאת שמע לשינה, בשביל לישון מתוך ק"ש.

ה. ולכן אם הפסיק באחד מהדברים הנ"ל אחר שבירך, אין ברכתו לבטלה, ואינו חוזר ומברך כלל. וכן אם תאב לשתות אחר שבירך, רשאי לברך ברכת הנהגין בלא כל חשש. וכן רשאים להגיע ילד לברך ברכת אשר יצר אם הוצרך לנקביו. ולקיים שאר דבר מצוה אם שכת. וכגון להתפלל ערבית או לספור ספירת העמה. וכן השומע קול רעמים או רואה ברקים אחר שבירך המפיל וקרא ק"ש שעל המיטה, יברך. ולאח"מ יחזור ויקרא לפחות פרשה ראשונה מק"ש.

ו. מעיקר הדיון די בקריאת פרשה ראשונה מק"ש, ומ"מ הנכון יותר לכל ירא שמים לקרוא ג' פרשיות של ק"ש. ואחר שסיים ק"ש יחזור ויאמר 'אני ה' אלוקיכם', ולא יאמר תיבת 'אמת' באמצע. או שיקדים ויאמר 'אל מלך נאמן' קודם הק"ש. והנשים תאמרנה 'אל מלך נאמן', ובסוף הק"ש תיבת 'אמת', וגם ה' אלוקיכם אמת'.

הפונטנציאלים שלו, והוא מנתב את מאמציו לרכישת לבם. חבר הפוגע בזולתו ומשחית את לשונו כנגדו כחץ שחוט, אולי סבור הוא, שהרוויח באותו רגע את אהדת הסביבה ש"ראו עד כמה הוא חכם". אך למעשה, הוא הרחיק מעליו את אותו חבר, ואולי עוד כמה אנשי מצפון שיראו את תת מוסריותו, או אנשים חלשים שירעדו מלהתקרב לדל"ת אמותיו. מנגד, המרוויח הגדול הוא זה הנהוג בהגינות עם חברו, מתחשב בדעתו ואף נותן מעצמו למענו. הרווחים שיניבו הקשרים החברתיים הללו, הם ביצי הזהב שהוא מתברך בזכיתו בהם.

גם מעביד שיחשוב, שניתן להטיל מרות באמצעות הטלת מורך בלבנות עובדיו, שיחיו תמיד בצל מכתב הפיטורין, לא יוכל להפכם לעובדים נאמנים, כי אם לאלצים להתייצב בשעה קבועה על מקומם במשרד או בעסק. אם הוא מצפה מעובדיו ליותר מאשר נוכחות במקום העבודה, הרי שהוא צריך לחפש את הדרכים כיצד להביא את לבם שיאהב את המלאכה וירצה להגביר את התפוקה. כל מעביד טוב יודע, שהמכנה המשותף של כל הדרכים ללב העובדים, שהם טובים סביב צרכיו של העובד ושיפור תנאיו. עובד שרואה שמעבידו מעריך את מסירתו ואף מוכן לשלם בעדה, מגביר את מסירתו, וכתוצאה ישירה גם תפוקתו עולה.

הוי אומר: יכולתנו להביא את זולתנו לקשור עמנו את הקשרים הרצויים- קרי התחשבותנו בצרכיהם, מניעהם וכבודם- היא התרגולת עצמה. אם "נשחט" את לבו של זולתנו ולא נתחשב בצרכיו, לא נוכל לאסוף לסלנו את "ביצי הזהב".

אגב, לפעמים אף כדאי למכור ביצת זהב אחת, כדי לזכות בתרגולת המטיילה ביצי זהב. כלומר, לפעמים שווה לוותר על רווח מייד, כדי לרכוש באמצעותו את המטרה המיוחלת. מי שאינו יודע לוותר לחבר- הנחשב בעיניו כמכרה של זהב- לא יצליח לאסוף לסלו אפילו ביצה אחת של קורם, חלבון וחלמון...

למאמרים נוספים של הרב אהרן פרידמן
נכנסו לאתרנו: Rabenu.com

מבלי שיעשה תשובה, שכן אם תאמר שאין בטחון מועיל בלי תשובה, אזי לשם מה נצרך בטחון, הרי כבר עשה זה תשובה, ובדין מגיע לו שיבטל ה' מעליו הגור דין. ואם לא עשה תשובה, היאך הבטחון יפעל את פעלת התשובה?

הבוטח באלקים, גם בני האדם החשובים והנכבדים ביותר מפחדים ממנו, ואף החיות והאבנים משתוקקים לעשות את רצונו, כמו שנאמר במזמור "ישב בסתר עליון" (תהלים צא ב): אמר לה' מחסי ומצודתי אלקי אבטח בו, כי הוא יצילך וגו', באברתו יסך לך וגו', לא תירא וגו', לא תאנה אליך רעה וגו', כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך וגו', יקראני ואענהו וגו', אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

וכך כותב רבנו בחיי (בספרו כד הקמח ערך בטחון): כל מי שבוטח בה' יתברך, מדת החסד המפרנסת את העולם מקיפתו מכל צד, שנאמר (תהלים לב י): "והבוטח בה' חסד יסובבנו".

בהכרח חיבים אנו לומר שהמקים את מצות הבטחון בה', נכלל בכך מצות "התשובה", שכן אם על ידי מצות הבטחון גלו לנו הנביאים וחז"ל הקדושים שמצליח האדם לבטל מעליו גזרות ודינים, והרי גזרות ודינים אינם באים על האדם אלא מחמת חטאותיו, וכמו שאמרו חז"ל: "אין יסורים ללא עוון ואין מיתה ללא חטא", בהכרח שנעשה כאן תקון לא פחות מהתשובה.

כלומר שהמתחזק במדת הבטחון עושה בכך פעלת התשובה, והעבדא שבמדת הבטחון מבטל האדם דינים וגזרות, אלא שכדי שנבין היאך במדת הבטחון נכלל גם התשובה, עלינו לבאר קדם "בטחון" מהו, בעזר השם במאמר הבא.

להשקיע במקום הנכון

האפיק הרווחי ביותר להשקעה, הוא רכישת הלב. כלל יצוק זה, ניתן - ואף צריך - להחיל לא רק על יחסי האדם עם ענפי ההשקעה הכספית שלו אלא גם על הקשרים החברתיים שלו. בעצם, על תחומי החברה כולה. אנשים משקיעים באחרים, מתוך אינטרסים שונים. אנשי עסקים משקיעים בשותפיהם, זבנים בלקוחותיהם, מעבידים בעובדיהם ולהיפך, חברים בחבריהם והורים בילדיהם. לכל אחד, מטרה אחרת ודחף שונה. אנשי העסקים מבקשים לקשור את שותפיהם בהשקעותיהם. הזבנים, מעוניינים שלקוחותיהם ישבו ויפקדו את חנויותיהם. המעבידים צריכים את עובדיהם שיתנו את כל כולם לעבודה, חברים מנסים לרכוש את לב חבריהם, והורים שואפים לראות את בניהם מוגבים לדרך החינוך שהם מנחילים להם.

האינטרסים השונים - הם "ביצי הזהב" שאנו מעוניינים להשיג, אבל ליבותיהם של האנשים הללו - הם ה"תרגולות המטילות"!!! אם לא נשקיע בהם ונטפחם ככוחות תולדה, סופנו שנמתין עד בוש לצמיחת הפירות המיוחלים.

מוכר בחנות שיוזל בלקוח או שיתמקח על קוצו של מחיר בניסיון לסחוט רווח מידי, ידחק את רגלי הקונה מחנותו. אולי הוא חושב שהרויח כמה שקלים, אך אם אנו מצויים בצד הקונה, נוכל להשכילו, כי הפסיד כנגדם עשרת מונים. לעומתו, זבן שניהג יפה בלקוחותיו ויתחשב ויתחשב בצרכיהם, הרי רגליהם יתכוונו כמו מאליהן לשערי חנותו. בדרך זו, הוא פשוט משכיל להבין ללבם של הקליינטים

תפקידנו היום במידת הבטחון

במה יפה כחו של הבטחון בה'?

יש לנו כמה וכמה פסוקים המורים לנו לבטח בה', ובזכות בטחוננו בה' יבטלו מעלינו גזרות וענשים, ומבטחים אנו שבאם נבטח בה' - נושע, ויהא ה' מגן וצנה עלינו להצילנו מכל פרעניות.

ויש לנו להבין, היאך תפעל הבטחון להועיל לאדם, הרי ממה נפשך, אם האדם זכאי בתורה ומצוות ובמעשיו טובים, הרי שגם מבלי שיבטח בה' מגיע לו שיצילנו ה' מכל פגע. ואם אינו זכאי, ובדין מתחייב הוא לענש הרי שצריך שירצה את ענשו לכפרותו, והיאך יועיל לו בטחוננו בה' לבטל ממנו הגזר דין.

ובפרט שהרי יודעים אנו שהגזר דין שגזר ה' על האדם הוא לטובתו ולתקונו, ויסורי האדם המה בגדר: "כאשר ייסר איש את בנו" לתועלתו ולהשיבו לדרך הישרה.

ומילא כשעושה האדם תשובה, אפשר להבין שהתשובה מבטלת דין, שכן זו תכלית היסורים שיתעורר האדם לשוב לה', וכיון ששב לה', כמו כן שב חרון אף ה' מהאדם, אולם מה משמעותו של "הבטחון", שכמו כן יש בכחו לבטל גזרות ולחולל נסים לאדם מבלי שירצה את ענשו על חטאתיו, או

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אנדרנלין בעליה

לא צריכים לשטוף כלים, יש להם משרתת שלוקחת ומגישה. כל היום מדושני עונג, אבל "פעל ה' לא יביטו", הם לא רואים את הקב"ה, ולא יבינו מי הוא ה', כי הם דילגו על הטורת, והרע שבהם יתגבר בלי סיבה מובנת, אבל אנחנו יודעים שזה סופו של מי שלא רוצה לטרוח בעולם!

אנשים יוצאים לפנסיה וקופות חולים מלאות! כל זמן שאנשים עובדים הם בריאים בגופם ונפשם, כשיוצאים לפנסיה, באים כל החולאים והצרות!

לכן תגיד תודה לקב"ה שאתה לא מיליארדר, אם היה לך הכל לא הייתה לך סיבה לטרות. והיית בועט בקב"ה ורודף אחרי העברות. לכן נסיון העושר גדול מנסיון העוני, כי העני מטריח את גופו, כדי שלא יתגלה הרע שבתוכו. וכמובן צריך להזהר לשמור על הבריאות, שהגוף לא יתמוטט חלילה. והכל במידה, במשקל ובמשורה.

ה' מבקש מכל אחד, "תאמין בי, תבטח בי, לך אחרי ואל תפחד, אני הוצאתי עם שלם מליונים למדבר ודאגתי לכולם, אף אחד לא נשאר רעב ולא צמא."

אדם אומר איך אני אתחתן, איך אתפרנס, אתה לא מתבייש? מה זה איך? אל תדאג, יש בעל הבית שהוציא מליונים למדבר שממה ואפילו בלי מימיה.

ה' שמח באדם שהולך אחריו בלי שום פחד, העולם מתוכנן וכל אחד מושגח בהשגחה פרטית, "ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך".

הגמרא (ברכות ט:): מספרת על רב ברונא שהיה אדם גדול ושמן במצוות, יום אחד הוא סמך גאולה לתפילה בנץ החמה, והוא לא הפסיק לשמוח כל היום!

יש אנשים קמים בנץ החמה, אמנם הגוף עייף אבל הנשמה חיה אם הגוף לא עייף, הנשמה מתה! אם יש לאדם סיפוק רוחני האנדרנלין שלו מחייה אותו והוא לא מרגיש את עייפות הגוף. אבל אם אין לו סיפוק רוחני הוא מרגיש כל הזמן עייף, אם הוא קם מאוחר, כל היום הולך עקום ואין מצב רוח, ומי שקם בנץ החמה מצב רוחו מרומם האנדרנלין שלו זורם מצוין ומקבל חיות ומרץ לכל היום. אפילו שכוחות הגוף חלשים, אבל אם יש סיפוק יש מרץ לעשות הרבה יותר!

וכתוב בשולחן ערוך, מי שקם להתפלל בנץ לא יארע לו נזק כל אותו יום, כי הנשמה שלו חסינה ובריאה!

לקום בנץ זה עבודה מפרכת בפרט בעונת הקיץ (שהנץ מוקדם), אבל האדם מרגיש שהוא חי בשמחה, היום שלו נראה טוב יותר, כל אחד מרגיש את זה, אם הנשמה עייפה, גם הגוף מתעייף מהר, אבל אם הנשמה בהתעוררות, אז אפילו שהגוף עייף הוא מקבל חיות חדשה!

וכבר אמרו חז"ל "הזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה", למה? שהם טורחים ועמלים ואינם מפונקים, מי שיושב מדושן עונג, לא יצא ממנו כלום! לא משנה באיזה תחום ומקצוע, אדם צריך לאהוב את העמל והטורח ולא לקוץ בו, והכל כמובן במדה, שלא יתמוטט, אבל כל עוד שהגוף מחזיק מעמד, כל העמל הוא רווח נקי לנשמה!

אומר רבינו בחיי על הפסוק "והיה כינור ונבל ותף וחליל ויין משתיהם", אלו שכל ימיהם כחגים, אוכלים במסעדות הכי מפוארות,

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
Rabenu.com להרצאות נוספות כנסו:

תרמו עכשיו

והיו שותפים לפעילות הענפה של מוסדות "אור דוד" בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כל התורם/תורמותינו הקדושים
בכבוד בנב אלא אשיחא
ישאוב לו בכל מעשה יבין
ויכא יסועת צלות
בשמיית וברחנות
יחוק ט"ב ה"ה ז' תש"פ זר שליט"א

מזוזה מהודרת
בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*150

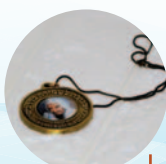
טלית גדול עם רקמה
בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*180

טלית גדול עם עטרה
בברכה של הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*360

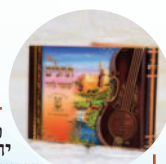
מטבע של שמירה
קמיע בצורת מטבע עם שרשרת לשמירה במיוחד מתאונות דרכים

בתרומה של 12*36

בקבוק יין בברכה לאחר לימוד האיראמפי הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*52

ספר תהילים יוקרתי מאויר עם ציורים מרהיבים עוצרי נשימה של מלכות וקסברג.

בתרומה של 12*77

ספר תהילים יוקרתי מעורר עם פירוט יסוד מלכות ניתן ב-2 צבעים חום, ורוד וקרם.

בתרומה של 12*104